

Vi ved, at der foregår mange spændende forsøg på at forbedre sygeplejerskeuddannelsen, f.eks. i Ringkøbing og Viborg Amter, og det sker uden problemer i tæt samarbejde med andre uddannelser, som er i statsligt regi. Lad os endelig undgå for mange debatter om struktur og hellere se på selve uddannelsen, som vi sikkert alle sammen kan være enige om skal forbedres.

SF foreslår, at man foretager en udvidelse af uddannelseskapaaciteten. I Venstre mener vi, at det i højere grad er et spørgsmål om at gøre de eksisterende uddannelsespladser mere attraktive, så de søges af flere. Det er ikke flere pladser, men tomme pladser, som er problemet. Måske er det også et trendproblem blandt unge – pleje og omsorg er ikke in – og så er de mange klagesange om de dårlige forhold for fagets udøvere, som jo i disse dage er endnu mere aktuell, selvfølgelig heller ikke så hjælpsom for søgnin-gen.

Vi må desuden ikke se bort fra, at noget af sygeplejerskemangelen skyldes, at dette fag har været ualmindelig dygtigt til at overtage funktioner, der tidligere lå hos andre personale-grupper.

En bedre samordning af sygeplejerske- og radiografuddannelsen med de øvrige videregående sundhedsuddannelser bør ske regionalt. Det er her, vi kan få en kobling af praktik og teori og få udviklet sygeplejerskernes egentlige kernefag, sygepleje, i sin egen ret og ikke som en filial af lægeuddannelsen.

Der er brug for at tænke bredere, når det gælder efter- og videreuddannelse af sygeplejerskerne, og det mest påtrængende problem i dag, som vi f.eks. ved fra den sidste evaluering, er at forbedre undervisningen på sygeplejeskolerne. De har behov for udvikling af egen faglig identitet, hvor man inddrager andre videnskabelige indfaldsvinkler inden for studier af sundheds-, pleje- og omsorgsområdet og ikke bare den lægefaglige.

Læger skal udvikle deres viden om diagnoser og behandling, sygeplejerskerne skal udvikle deres viden om pleje og omsorg som deres særlige kernefag. Udviklingen af et sådant kernefag må gerne ske i samarbejde med universiteterne, sådan som man f.eks. har gjort i Viborg Amts meget spændende opgradering af sygeplejeuddannelsen i samarbejde med Københavns Universitet.

Derfor ser vi også med bekymring på det sidste forslag, som SF stiller, om, at man skal

etablere en bachelorgrad for alle videregående sundhedsuddannelser med en række fællesfag, så man altså kan gå fra det ene til det andet. Vi skal passe på, at vi ikke i fleksibilitetens navn centraliserer uddannelserne og gør dem til hinandens filialer.

Debatten om den kommende uddannelsesstruktur er meget mere nuanceret, og mange af de initiativer, der foregår regionalt, bygger netop på, at man ikke har brug for, at snævre forskningsområder som børnepædagogik og medicinsk pleje skal dominere de bredere funderede professionsuddannelser, som hellere på egne betingelser skal inspirere hinanden og samarbejde med universitetsforskningen. Det er en helt anden diskussion end den, beslutningsforslaget lægger op til. Den er der brug for, og det har allerede ført til mange spændende regionale initiativer.

Jeg håber, at ministeren vil være enig med Venstre i, at det er de initiativer, vi dels skal understøtte og dels skal sørge for at fjerne barrierer for.

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti er af den opfattelse, at der er behov for en større sammenhæng i uddannelsessystemet og en højere kvalitet. Derfor ser vi på nærværende forslag fra SF som et interessant forslag. Vi har sympati for tankegangen, for ideerne.

Men jeg vil også godt sige med det samme, at baggrunden for forslaget ikke er fuldt ud overbevisende. Det er selvfølgelig altid en god idé at øge uddannelseskapaaciteten under forudsætning af, at efterspørgslen er til stede.

Efterspørgslen efter sygeplejersker er jo imidlertid meget stor. Hvis man kigger i Dansk Sygeplejeråds blad, Sygeplejersken, kan vi se, at der er mange ubesatte stillinger i næsten alle amter. Samtidig er ledigheden blandt sygeplejersker meget lav. Der er også beregninger, der tyder på, at der i den nærmeste fremtid vil være stor mangel på sygeplejersker her i landet.

Det vil være en særdeles uheldig situation for vores velfærdssamfund, såfremt vi står over for at skulle mangle sygeplejersker om nogle få år. Det er imidlertid spørgsmålet, om det at øge kapaaciteten er tilstrækkelig til at løse problemet. Umiddelbart har jeg mine tvivl. Det er et spørgsmål om, som foregående talere og jo også flere rapporter har været inde på, at vi har en lille ungdomsårgang, og at faget ikke er så attraktivt i øjeblikket.